

מ"ת 45337/11/17 - מדינת ישראל נגד אהרון בן גבריאל סרויה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 45337-11-17 מדינת ישראל נ' סרויה(עציר)
תיק חיצוני: 491664/2017

בפני	כבוד השופט איתן כהן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אהרון בן גבריאל סרויה (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום שעניינו עבירות איומים והיזק במזיד לרכב.

על פי עובדות כתב האישום על רקע סכסוך בין המשיב ובין לדור בוחבוט, בתאריך 5.11.2017 לפנות בוקר, סמוך לצומת שמשון איים המשיב על דור ועל שלושה אחרים אשר נסעו יחדיו ברכב וגרם נזק במזיד לרכב.

כתב האישום מתאר שבסמוך לצומת נחשון נסע המשיב ברכב אחרי רכבם של הארבעה תוך שהוא מסנוור אותם באורות גבוהים, זאת, למרות שנהגת הרכב הנעקב אותה לו באורות החירום כי הדבר מפריע לה. בהמשך חסם הנאשם ברכבו את רכבם של הארבעה ויצא מהרכב שבו נסע ביחד עם אחר בעודו אוחז לום, והאחר חבוש בקסדה. הנאשם רץ לעבר רכבם של הארבעה, ניסה לנפץ את החלון הקדמי ולאחר מכן שבר את חלון הרכב האחורי שמאלי באמצעות הלום ואף ניסה לפתוח את דלתות הרכב תוך שדפק בידיו על הפח. הארבעה נמלטו מהמקום.

ביום 28.11.2017 קבע בית המשפט (כב' השופט גבאי ריכטר) כי בתיק קיימות ראיות לכאורה בעלות פוטנציאל מספיק להרשעת המשיב במיוחס לו המבוססות על הודעות עדים, הודעות מתוכנת ווטסאפ שנשלחו בזמן אמת, חיזוקים שונים שמצא בית המשפט בחומר הראיות והסברים שמצא לסתירות בדברי העדים.

אשר לעילת המעצר קבע בית המשפט כי מן המשיב נשקפת סכנה לא מבוטלת שלנוכח נסיבות המעשים והרשעותיו הקודמות, משיקות לעבירות הנוכחיות במובן זה שמטרתן הוא הטלת אימה על זולתו כל אימת שמאן דהוא פועל בניגוד לאינטרסים של המשיב. בית המשפט בהחלטתו קבע שניתן ללמוד כי המשיב נוקט באלימות נגד מי שאינו "מיישר קו" ובמעשיו הוא אינו יודע מורא או גבולות כפי שעולה ממגוון המעשים האלימים שבהם הורשע עד היום.

ערר שהוגש על ההחלטה (עמ"ת 60384-11-17 כב' השופט ע. שחם), בנוגע לקביעה כי קיימות ראיות לכאורה, נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי התמונה הכוללת מלמדת על כך שהעדויות אחוזות פחד מלמסור אמרות מסבכות נגד המשיב, פחד המעוגן בנסיבות האירוע ובידוע להן על אודות המשיב.

ביום 12.12.2017 הוגש לבית המשפט תסקיר מבחן בעניינו של המשיב. התסקיר עומד על ניסיונותיו של המשיב להשתקם ולהינתק מאורח חיים עברייני לפחות על פי הצהרותיו. עם זאת קבע התסקיר שהמשיב בעל דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים מושרשים, הוא מתאפיין בחוסר יציבות ונטייה להתנהגות אימפולסיבית וחוצת גבולות ונעדר כלים לעריכת שינוי באורחות חייו ועל כן שב ומסתבך בעבירות. שירות המבחן חיווה דעתו באשר לחלופת המעצר שהציע המשיב בבית גיסתו בישוב קדימה- צורן ובפיקוח גיסתו ובת זוגו של המשיב, והתרשם כי החלופה המוצעת לא תוכל להוות מעטפת סמכותית ומציבת גבולות עבור המשיב.

שירות המבחן קבע בהמלצתו שלאור רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מהמשיב, עברו הפלילי המכביד ודפוסיו העברייניים המושרשים כאשר זה לא מכבר השתחרר מעונש מאסר ממושך וכן בהיעדר חלופת מעצר סמכותית ומציבת גבולות, אין הוא בא בהמלצה על שחרורו מעצר.

ביום 19.12.2017 החליט בית המשפט לבקשת הסנגור למצות בדיקת חלופה בפיקוח אלקרוני בשילוב המפקחות שהוצעו ושנבחנו בתסקיר המעצר בנמקו זאת בכך " שכן יתכן ויהיה בכך לענות על הדאגות שהעלה שירות המבחן"

ביום 25.12.2017 הוגש דיווח ממצאי בדיקת היתכנות פיקוח אלקטרוני מאת היחידה לפקא"ל שבשירות בתי הסוהר ונקבע שכתנאי לפיקוח אלקטרוני ישים, יש להתקין קו בזק פעיל בבית. קו שכזה הותקן עלפי אישור שהגיש הסנגור מיום 26.12.2017.

עקב מחלתו של כב' השופט גבאי ריכטר שדן בתיק, הועבר התיק להחלטתי.

לאחר דיון שהתקיים בפניי ביום 27.12.2017 שקלתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לנסיבות כולן ועל יסוד הקביעות שקבע כב' השופט ריכטר בעניין הראיות והעילה הגעתי למסקנות הבאות:

א. לא מצאתי שיש בתשתית הראייתית חולשה המצדיקה שחרור לחלופת מעצר. אכן בהחלטת בית המשפט המחוזי בערר נקבע שעולים מן החומר "היבטים מעורבים" אולם בסופו של יום קבע ביהמ"ש המחוזי שמדובר בראיות אשר קיים סיכוי סביר שבסופו של יום יובילו להרשעתו של המשיב.

ב. מסוכנותו של המשיב היא רבה והדבר עולה בבירור מהמעשים הבריוניים שאותם עשה לכאורה כדי להטיל אימה על הנפגעים על רקע סכסוך בין עבריינים וכעולה מהרשעותיו הקודמות ומדברי שירות המבחן. למשיב עבר מכביד המחזיק 9 הרשעות קודמות בעשרות תיקי חקירה שונים שעניינם סחר

בסמים, איומים, החזקת סכין, הצתת רכב, קשר לפשע, עבירות תקיפה שונות לרבות חבלה כשהעבריין מזוין, הדחה באיומים, הפרת הוראה חוקית, ועבירות רכוש שונות אשר בגינן ריצה מאסרים בפועל חלקם ממושכים.

ג. העובדה שהמשיב הרהיב עוז בנפשו לעבור לכאורה עבירות כה חמורות כשלגבו חטוורת כה מכבידה בדמות עברו הפלילי וכל זאת זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, מעלה עליו שמסוכנותו לביטחון הציבור היא רבה ואין בכוחה של החלופה המוצעת להפיגה בפרט על רקע הקשיים שהעלה שירות המבחן. כך שהסיכון שבשחרור המשיב ממעצר ממש אינו בגדר נטילת סיכון מבוקר על פי כל מבחן סביר לרבות מבחני ההיגיון והשכל הישר.

ד. נוסף על כך, על רקע כל אלה ובפרט על רקע הרשעותיו ב-3 עבירות של הפרת הוראה חוקית ובעבירה של הדחה באיומים, הרי שלא ניתן לתת במשיב אמון שהוא תנאי מקדים ובסיסי החיוני להחלטה על שחרור ממעצר ממש.

לאור כל המתואר לעיל, לא מצאתי שניתן לשחרר את המשיב ועל כן אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, בהעדר המשיב
(שסירב לצאת) ובמעמד הצדדים.